

Kázání Bystřička, Ružďka 25. 9. 2022 **Zaslepení a prozřelí** (vstup 638)

Introit: *Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství, uděl nám svou spásu! Vyslechnu, co promluví Bůh Hospodin, zajisté vyhlásí pokoj pro svůj lid, své věrné, jenom at' se k své hlouposti nevracejí! Ano, jeho spása je blízko těm, kdo se ho bojí, v naší zemi bude přebývat sláva. Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení. Ze země vyrašší pravda, z nebe bude shlížet spravedlnost. Hospodin dopřeje dobrých časů, svou úrodu vydá naše země. Před ním půjde spravedlnost a on bude kráčet její cestou. (Žalm 85,8-14)*

Píseň 637 (642)

Modlitba

Čtení: Jan 9, 1-23

Píseň 312 (438)

Text kázání: Jan 9, 24-41

Milí přátelé, bratři a sestry,

říkává se, že slepý někdy vidí víc, než ti, kteří mají zdravý zrak. A je to pravda. Slepý se totiž nedívá očima, ale zcela jinak. Jinými vjemy. Ovšem Pán Ježíš jde ještě dál. „**Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.**“

Uzdravením slepého od narození Pán Ježíš odhaluje, že mnohdy je člověk dokonce slepý a zaslepený, i když má dobrý zrak. Přestože toho člověk hodně ví, přestože toho v životě hodně poznal, přestože je sečtělý, přestože na vlastní oči něco vidí, nebo si někde něco přečte, neznamená to, že vždycky vidí správně. Důkazem je právě ta farizejská zaslepenost. Farizeové zahledění do dokonalosti Božího zákona nedokážou přijmout a uvěřit tomu, že ten slepý od narození najednou vidí. A už vůbec nechtějí přijmout, že tento zázrak způsobil Ježíš. Vždyť přece zase uzdravoval v sobotu, kdy se nemá nic dělat. A tak někteří z nich říkali: „**Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.**“ Jiní jim ale oponovali, že když porušil sobotu, tak vlastně **zhřešil a hříšný přece nemůže činit taková znamení.** Takže, kdo vlastně ten Ježíš je? Je to Boží Syn? Ježíš se jim nehodí do jejich nastavených systémů. Nechtějí, aby jim Ježíš zboural to, co sami ve svých životech a ve společnosti vybudovali. Není to ovšem jen o těch farizejích. Je to i o nás dnes. Kolik lidí nechce, aby jim Ježíš změnil život? Kolik lidí si chce žít v tom, co si vybudovali? Kolik lidí si nechce nechat mluvit Božím slovem do života? Bratři a sestry, i my, kteří jsme uvěřili v Pána Ježíše, jsme vlastně neustále vystaveni nebezpečí farizejské pýchy. Jestliže si budeme myslet, že už jsme poznali všechno a že máme patent na pravdu a že víme, jak to všechno je, že jsme prozřeli a nejsme už slepí, pak nám paradoxně zaslepenost hrozí. A tak se možná i dnešní posluchač za tato slova popudí a řekne v šoku spolu s farizeji: „**Jsem snad i já slepý?**“ A Pán Ježíš i dnes na to odpovídá stále stejně: „**Kdybys byl slepý, hřích bys neměl. Ty však říkáš: Vidím. Všechno znám. A tak zůstáváš v hříchu.**“ Jistě je proto lépe uznat, že Boha tak málo znám, jistě je lépe v pokoře k Němu volat: **Dej nám prohlédnout a vidět Ježíše.**

Myslím, bratři a sestry, že ta zaslepenost pýchou se projevuje i v církvi. Tehdy, když jsme přesvědčeni, že my jediná věříme správně, že jiné křesťanské církve věří divně, tehdy když jedni druhými a jejich projevy víry pohrdáme. Tehdy když někdo pohrdá např. chválami, anebo naopak písněmi kancionálovými. Tehdy když někdo dokáže odsoudit toho, který je ve své víře horlivější a vymyká se z nějakého nastaveného standartu a tradice. Pán Ježíš k nám dnes, bratři a sestry, přichází různými způsoby. Pravidelně např. dostávám zprávy od Daniela Kolendy o velkých Božích zázracích v Africe, kde působí organizace Kristus pro všechny národy, v které kdysi působil Reinhard Bonnke. S některými se s vámi teď podělím: **V Zambii, v městě Solwezi, jsem kázal silné poselství o tom, co znamená následovat Ježíše. Mé kázání bylo výzvou k pokání a plnému odevzdání Ježíši a setkalo se s ohromující reakcí. Zdálo se, že obrovský dav reaguje jako jeden muž a vyzývá Ježíšovo jméno s vášní, přesvědčením a upřímností. Úplně mi to vyrazilo dech. Pak jsem požádal evangelistku Virginnii, aby se modlila za nemocné. Boží moc zaplavila celou evangelizační plochu a událo se mnoho zázraků. Nejmarkantnější byla mnohá uzdravení chromých, kteří opět začali chodit!... V Kasamě evangelista Joe Turnbull viděl tři slepce, kterým se navrátil zrak, z toho jeden s ověřením od lékaře. Také v Kasamě zástup spolu s členem královské rodiny (místního kmene) a místními biskupy činil pokání kvůli velké modle krokodýla uprostřed města. Podobiznu krokodýla jsme spálili v našich obřích hořících sudech spolu s jinými čarodějnickými předměty. Stalo se to na tomtéž místě, kterým se předtím prohnalo tornádo. V Lusace včera večer přijala Krista HIV pozitivní prostitutka jménem Grace. Po kampani šla k lékaři a nechala se otestovat. Její test byl negativní, a tak se nechala znovu otestovat - a znovu (celkem třikrát). Má to potvrzené - je HIV NEGATIVNÍ! Evangelista Jacob Ebersole řekl: „Ta zpráva nás na pódiu doslova všechny rozplakala.“ V Solwezi otec**

přivedl své dvouleté dítě, které mělo na krku výrůstek velikosti jablka. Otcí bylo řečeno, že k jeho odstranění bude nutná operace, ale dnes večer během modlitby za nemocné zcela zmizel! Věříš tomu, milý posluchači? Věříš těmto zprávám? Jistě dnes není snadné všemu věřit, protože se člověk mnohokrát spálil. A někdo dnes i v církvi řekne, že je to podvrh, když slyší o uzdravení ve jménu Pána Ježíše. Jistě je důležité si zprávy ověřovat. Koneckonců dělali to i ti farizeové v tom evangelijním příběhu. Žádali důkazy. Zavolali si rodiče toho slepého, jestli si to náhodou nevymyslel. Ovšem rodiče řekli pravdu. **„Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Jak to, že nyní vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, také nevíme. Zeptejte se ho sami, je dospělý. Zavolali tedy ještě jednou toho člověka, který byl dříve slepý, a řekli mu: „Vyznej před Bohem pravdu! My víme, že ten člověk je hříšník.“** Odpověď toho uzdraveného je ale osvobozující, protože je pravdivá. **„Je-li hříšník, nevím; jedno však vím, že jsem byl slepý a nyní vidím.“** V té chvíli ten uzdravený neví, kdo a kým Ježíš je, ale jedno ví jistě: **Byl jsem slepý a nyní vidím.**

A tak milí přátelé, můžeme těm zprávám z Afriky věřit, anebo nemusíme. Pokud jim totiž věříme, může nás to povzbudit. Ale pokud zůstane pouze u toho, je to stejné jako bychom těm zprávám nevěřili. Povzbuzení vyprchá. Důležité je totiž každý sám za sebe se přesvědčit kým je Ježíš a uvěřit že i dnes může působit v mém a tvém životě a skrze mne a tebe že může jednat i uzdravovat ve službě potřebným. **Pán Ježíš touží potom, abychom se v tomto světě dívali srdcem milosrdenství a víry.** Abychom Pána spatřili ve svých životech tady a teď. Abychom s Ním žili. Abychom Mu dovolil v našich životech jednat tak, jak chce On, ne jak my. Pán Ježíš v Africe je stejný i tady. I zde může konat divy. Jen jde o to, jestli my to vidíme a jestli vidíme **skutky, které nám na každý den připravil** a jestli jsme my sami připraveni a ochotni je konat. Nakolik my sami mu jsme vydaní, jak nám samým záleží na Jeho království a jak moc toužíme po tom, aby lidé okolo nás byli zachráněni? Máme v sobě takovou touhu? Anebo jsme ve svých srdcích tvrdí jako ti farizeové? Místo toho, aby se s tím uzdraveným slepcem radovali, že vidí, tak ho ještě perzekuovali. Když jim vydal jasné svědectví, že **kdyby tento člověk nebyl od Boha, nemohl by nic takového učinit,** tak ho okřikli: **„Celý ses narodil v hříchu, a nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho.** Lidé nás od sebe mohou vyhnat, nemusí nás pochopit, jeden nás ale stále vyhledává, má pro nás pochopení a nikdy nás od sebe nevyžene. Pán Ježíš vyhledal i toho uzdraveného a zeptal se ho: **„Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Vidíš ho; je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane,“ a padl před ním na kolena.** Ten, který neviděl, vidí. A to první, co v životě vidí, je Kristus.

Milí přátelé, bratři a sestry, nechceme-li být zaslepeni a slepí, **choďme v životě s pohledem upřeným na Ježíše,** následujme Ho, naslouchejme mu, nechme se měnit a formovat Jeho slovem. Ve zdravém společenství víry se pak společně nad Božím slovem sdílejme. Je to důležitá prevence proti zaslepenosti. Na pastorálce jsme měli přednášku katolického bratra Radka Mezulánika, který působil i v radě pro vysílání ČT. Uvědomil jsem si, jak je důležité, čím se člověk nechá formovat. Ukazoval nám tam obrázky z vysílání CNN, na mapě byla Česká republika a sousední státy okolo seděly. Akorát místo Německa tam bylo napsáno Irák. Když na to upozornil americké kolegy, tak mu to nevěřili. Donesl jim tedy ukázat mapy, aby viděli jak to je. A oni řekli, že má asi špatné mapy, že věří CNN, protože ti se přeci nikdy nemýlí. Na tom si člověk uvědomí, čím se nechá formovat. Říkal dále, že v lidském ego je skrytá touha objevit a být nositelem pravdy. Akorát to člověk často chytne za špatný konec. A tak když člověk objeví třeba na internetu nějaké zaručené zprávy, byť je to třeba lež anebo propaganda, prožívá v životě nadšení, že objevil něco nového, čím se stává výjimečným. A začne to hlásat. Vidíme dnes třeba na facebooku různé vyhraněné skupiny, které věří různým hloupostem a v té své víře se nejen oddělují od ostatních, ale také se vzdalují realitě až je to směšné a smutné zároveň. Radost z toho má hlavně ďábel, který stále usiluje lidi poštvat proti sobě. A tak jsem si říkal, jestliže člověk opravdu touží znát pravdu ve světě plném lží, proč tedy netouží poznat skutečnou Pravdu s velkým P a tu nešíří? **Je to napomenutí i nám křesťanům, abychom nejiskřili a nepodpalovali ohně vášně „pro nějakou“ pravdu, ale nechali se zapálit pravdou a láskou Boží.** Protože pouze Pravda jménem Ježíš může měnit a zachránit svět. Buďme tedy jejími nositeli, nástrojem Boží lásky, buďme světlem a solí. Amen. Modlitba

Píseň 667 (622)

Slovo posláni: Jan 17, 13-21

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 748 (579)